

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiarvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

728. An, & qualiter excommunicatus poßit conferre.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

lia (quos etiam Corrad. l.1.c.4. n.85. dicit ait in regno suo collatores ordinarios) Sede episcopali vacante in multis Ecclesiis conferunt beneficia, dum illud jus non fundatur in mero patronatu (cum virtute solius patronatus nequeat oriri jus eligendi aut conferendi, sed solum praesentandi, seu nominandi, ut DD. communiter in cit. c. 21 de prob. in 6. cum Joanne Monach. sub num. 4.) sed in virtute confensu Papae, ita ut ex toto pendeat à privilegio Sedis Apostolicæ, ut latè demonstrat Selv. cit. q.23 n.1. Lott. 2 num. 42.

4. Procedunt hæc ipsa quoque de jure conferendi beneficia manualia; cum & hæc sint vera beneficia ecclesiastica in jure spirituali, quod laici dare non possunt, consistentia. Laym. loc. cit. n.16, nihil tamen verat, quod minùs laico jus competit citra omne privilegium simpliciter deputandi Clericum seu Sacerdotem, qui altari deserviat, dum ex hac deputatione nullum spiritualitatis jus resultat, nec talis deputatus dicatur nancisci titulum aut beneficium ecclesiasticum. Lott. l.1. q. 5. num. 38.

5. Porro, qui beneficia à laicis jus collationis, electionis, vel institutionis circa concessions privilegium prætentibus obtinent, sunt excommunicati. cap. si quis Clericus. 16. q. 7. c. generali, de elect. in 6. Laym. cit. n.16. Insuper talis provisio auctoritate laici facta pro irrita haberi debet. cap. quod autem, de jurepatronatus; ubi etiam ratio exprimitur: quia pro non dato habetur, quod ab eo datur, qui non potest de jure donare. Et hinc pro visus removeri debet ab Episcopo tanquam intrusus: & si intra semestre vel quadrimestre patronus (si quis est) Episcopo alterius Ordinario collatori Ecclesiastico neminem canonice instituendum præsentarit, collator seu is, ad quem pertinet, libere conferre potest. c. 2. de concess. prob. & si intrusus in beneficio persistere voluerit, à ministerio Ecclesiastico & Ordine deponendus est, ut habeatur c. præterea, de jurepatronatus. Et qua hic dicta de laicis sibi arrogantibus jus instituendi & conferendi, idem dicendum de arrogantibus sibi jus destituendi, juxta cit. c. præterea; non minùs enim, sed forte magis juxta dicenda responsione sequente destitutio, quam institutio potestatis, & juris est Ecclesiastici, non cadentis in laicos.

6. Respondeo secundò: potest nihilominus à Papa (& quidem solo, cum nemo præter illum possit laicum capacem reddere juris spiritualis. Corrad. l.1.c.4.n.2. citans c.2. de justice. Rot. apud Farinac. decif. 193. n.8. p.3. & Garc. in addit. p.1.c.2. n.37.) ex plenitude potestatis hoc jus spirituale eligendi & conferendi beneficia merè laicis & secularibus concedi seu comitti. Laym. in c. nullus. de elect. c.14. & 15. citans Gl. communiter receptam in c. 2. de prob. in 6. v. Ecclesiis. & Jo. And. ibidem in fine. Quo privilegio interveniente etiam feminina (intellige etiam non professa religionem, & sic merè laica) potest conferre. Corrad. loc. cit. n. 81. citans Selv. p.1.c.5.n.1. Innoc. in c. quod sicut. & ibi Gl. de elect. Jo. Andr. in speculator. rit. de Legato. & alios relatos per Felin. in c. si quis de major. & obed. Garc. loc. cit. n. 33. admodum autem raro istiusmodi privilegium concedi laico ex eo liquet, quod ait Laym. in cit. c. nullus. n. 15. quod cum in Germania nequidem Imperator, aut supremi Romani Imperii Principes talen beneficia conferendi potestatem ex Apostolica Sedis concessione sibi vindicent (ethi contrarium ex Achill. de Graffis de-

cis. 9. de restitut. spol. dicat Corrad. loc. cit. num. 86. de Imperatore) multò minùs credibile sit, inferioribus Dominis, Comitibus, Baronibus, Nobilibus tales unquam factam fuisse concessionem, cuius proinde nec ullum vestigium appetet, vel allegari potest: videri etiam potest Trid. sess. 25. c.20. Quin & Papa, concedendo Imperatori preces primarias, non concedit privilegium conferendi ista beneficia, ad quæ dantur preces, sed tantum faciendi recipi: neque enim oritur recepto titulus ex facto Imperatoris, sed ex facto Capituli aut Praelati ecclesiastici recipientis mandato Papæ, Lott. l.1.q.6. num. 47. citans pro hoc Jo. And. ad speculat. tit. de prob. num. 7. & Præpol. in c. imperium. d. 10.

7. In casu autem obtenti istiusmodi privilegiū conferendi non tam laicum ipsum dici conferre quām Papam ministerio laici, ita ut collatio non tam reputetur regia aut alterius Principis, quām merē Apostolica, ait Lott. loc. cit. num. 46, citans Rot. decif. 15. de prob. in antiquior. Card. de Luca de benef. d. 9. n. 12, ubi, quod propterea in collatione vel provisione beneficii, quam facit laicus ex concessione Papæ, laicus consideretur tanquam organum & instrumentum Papæ. Nihilominus laicus habens hanc à Papa potestatem recte simpliciter in collatione à se facta utitur his verbis: tenore presentium conferimus cum omnibus juribus, redditibus, emolumentis &c. & acquiritur per talē collationem beneficium absque eo, quod requiratur alia aliqua institutio, aut confirmatio Episcopi, aut alterius Clerici. Corrad. in pr. benef. loc. cit. n.89. & 90. citans Garc. p.1.c.3.n.34, ubi: quod aliter non dicitur laicus habere privilegium.

8. Illud etiam hīc observandum, quod tametsi ex speciali privilegio institutio seu collatio laico (vel etiam alteri personæ ecclesiastica) concessa es- sit, non debeat tamen ea extendi ad destituendum seu depositionem & remotionem. Laym. in c. nullus. de Elec. nu. 17. citans Abb. in c. cum ex iuncto, de heret. n.3. & seq. Card. de Luca de benef. d. 6. n. 5. cum enim longe aliud, & quid plus sit potestas destituendi quam potestas instituendi, seu conferendi, ab una ad aliam inferri non potest. Card. de Duca loc. cit. citans Parisi. de resign. l.7.q.23. n.1. & seq. n.30. Gabriel. conf. 187. l. 1. cum communi DD. in c. fin. derenunc.

Quæstio 727. An Sequester & Conductor habeant potestatem conferendi?

Respondeo ad utramque affirmativè; verū de hoc satis actum in quest. num. jus præsentandi fit penes Sequestrem & conductorem?

Quæstio 728. An, & qualiter excommunicatus possit conferre?

1. Respondeo primò: excommunicatus excommunicatione majore denunciatus, seu per sententiam declaratus, adeoque non toleratus, nullatenus conferre potest beneficia. Castrop. loc. cit. p.27. n.12. Lott. l.2.q.41. n.15. & 22. juxta c. unicum. ne Sede vac. in 6. & DD. ibidem communiter. Destituitur enim hoc ipso omni potestate & jure conferendi, sicut & omni slâ potestate & auctoritate in ceteris spiritualibus. Lott. cit. n. 22, citans præter S. Anton. Tabien. Ugolin. Henrig. Sayrum tom. 2. de cens. l. 1. c. 6. nu. 2, ubi latè hanc matem exornans citat quamplurim. & parificatur

Prælatus naturaliter mortuus, & taliter suspensus
five excommunicatus. Lott. loc. cit. n. 16. & Fran-
cūs in eis, cap. unicūm. n. 2. vide dicta de electione
in quæst. num excommunicato non tolerato com-
petat jus suffragii.

2. Respondeo secundò : si tamen denunciatus
non est, adeoque toleratus, potest conferre tametsi
propter taliter etiam excommunicatum collata-
rium vel electum collatio & electio passiva sit ir-
rita. Laym. paulò post citand. citans Suar. de cens.
d. 12. f. 1. n. 26. vide dicta de eligendis) quia per
talem facta valent; cùm non sit privatus nec po-
testate hac, nec ejus exercitio, priusquam sit decla-
ratus, idque propter Extrav. Martini. v. ad evitanda.
Paris de regn. l. 1. q. 7. nu. 17. Laym. in c. dilectus, de
consuetud. Castrop. loc. cit. Paſterin. de elect. c. 10.
nu. 640. juxta quamplurimas Rota decis. ab ipso
citatas. Proceditque idipsum etiam respectu illo-
rum collatariorum, quibus nota est excommuni-
catio collatoris, modo ea de cetero non sit denun-
ciata seu notoria. Garc. Garc. p. 5. c. 4. n. 313. Item
procedit, etiamsi collator talis non denunciatus &
notorius, de cetero sit excommunicatus publicus.
Suar. tom. 5. de cens. d. 14. f. 2. n. 3. Sayr. de cens. l. 1. c. 6.
n. 3. Gomes. de expect. n. 60. Ugolini. Covar. &c.
apud Garc. loc. cit. nu. 323. contra sundem Garc.
hoc nixum fundamento; quòd licet acta à judice
excommunicato publico, non tamen denunciato
aut notorio aut publico percussore Clerici ad in-
stantiam seu petitionem partis sint valida, etiamsi
pars sciat esse excommunicatum; cùm vi Extrav.
ad evitanda, non teneamur vitare hujusmodi ex-
communicatum; facta tamen ex officio à tali ex-
communicato publico non valeant stante jure
antiquo, in quòd, quod ad hoc nihil innovat dicta Extrav. jam verò collatio sit quædam dona-
tio, & conferens procedat ex officio, & non ad
instantiam partis, ac proinde nulla ei gratia aut fa-
vor competit; quod fundamentum tamen falsum
est; cùm licet procedat ex officio, sit tamen obli-
gatus ad hoc officium exercendum, dum persistit
in possessione conferendi beneficia; & collatio nor-
tam est favor conferentis, quām illorum, quibus
beneficia conferuntur: quibus proinde, dum ex-
communicati sunt vi Extrav. ad evitandū, nullus
competit favor, adeoque facta excommunicatis
collatio, non secūs ac facta de electio, est in-
valida.

3. Respondeo tertio : idem, & multò magis
dicendum de excommunicato occulto; nimirum
ejus acta sustinenda. Zoësius ad lit. de elect. n. 11. ci-
tans plures. Castrop. cit. n. 12. Idem cum Castrop.
(et si excommunicatum toleratum cum occulto
confundat) tradit Lott. loc. cit. n. 18. ubi ex Abb.
in c. si verè, de sent. excomm. n. 9. & Socino in c. sa-
cris. tit. eodem. n. 88. excommunicatum toleratum
dicit, qui occultus est (qualiter tamen in ordine ad
validam collationem occultus non censetur ex
ignorantia solius collatarii, ut ibidem n. 19. Lott.
ex Socino loc. cit.) & num. 24. ubi ex Bonacini.
tr. de cens. d. 2. q. 4. p. 5. propos. 2. n. 6. & aliis excom-
municatum toleratum seu occultum validè confer-
re, & hinc cavendum à Rota decis. 324. n. 2. p. 1. in
recent. supponente collationem non valere, et si ex-
communicatio collatoris esset occulta, nisi forrē
intelligenda de occulta soli collatario; subdit ta-
men Lott. n. 25. si loquamus de collatione bene-
ficii, quæ jure aliquo singulari spectat ad aliquem
privatum, atque ita ratione publici officii, hoc ca-

su nulla est differentia inter occultum & manife-
stum excommunicatum, vel inter ea, quæ tendunt
ad ejus favorem, & ea, quæ ab ipso procedunt in
favorem alterius. citat pro hoc Abb., in c. postula-
tis. de Clerico excommunicato. Jo. And. Innoc. Caf-
fad. &c. consentit quòd ad hoc cum Lotterio Garc.
p. 5. c. 4. n. 314. Et de tali excommunicato occulto in-
telligentus videtur Paris. l. 11. q. 1. n. 16. ubi : colla-
tio facta ab excommunicato occulto non valet; ci-
tans pro hoc c. cùm inter. de elect. Archid. in c. nullus.
dis. 60. & n. 17. ubi : idque etiam, si collator igno-
raret se excommunicatum. Gl. in c. penult. de Cle-
rico excommunicato. Abb. in c. postulatis. de appell. &c.
Verùm hæc Lotterii doctrina non subsistit cum di-
ctis q. ante hanc tertiad. limitatione tertiad. ex Castrop.
Quin etiam, quòd idem dicendum sit, nimirum
valere gesta per talem, adeoque & factam ab eo
collationem, sic exigente necessitate & utilitate
publica, qui est excommunicatus denunciatus &
notorius quidem alibi, in loco tamen exerciti, &
actus habendi habetur pro non excommunicato,
ex Abbatे & Zoësi dictum fuit alibi, ubi actum,
qualiter excommunicatus possit eligere, quæ revi-
denda; quia pleraque pari modo procedunt de
collatore ex collatione; ubi etiam, qualiter su-
spensus aut interdictus eligere possit, qua facile
ad collatores quoque applicari poterunt; vide eti-
am Card. de Luca de benef. d. 23. ubi : qualiter ex-
communicato toto aliquo Capitulo, vel aliquibus
Capitularibus tantum, competat conferre.

*Quæstio 729. An, & qualiter potestas con-
ferendi sit penes possessorem carentem pro-
prietate juris conferendi, isque valide con-
ferat?*

1. Respondeo : præter dicta superius de eo, qui
rabique proprietate est in possessione præten-
tandi, posse illum, qui re ipsa non habet proprieta-
tem juris conferendi, est tamen in possessione bo-
nae fidei conferendi, licet & valide conferre. cap.
cùm Ecclesia Surina. c. cùm olim. de causa possesi. &
propriet. & Gl. ibi cum communi DD. Castrop. de
benef. d. 2. p. 28. n. 1. Garc. p. 5. c. 5. à n. 1. Tond. in
qq. benef. p. 3. c. 116. n. 11. Lott. l. 2. q. 45. n. 2. ubi ci-
tans pro hoc plures, quòd dicta quasi possessio sat-
is suffragetur proviso, etiam non doceatur de
proprietate, ed quòd, ut ait num. 6. is, qui possi-
det, inspecto præsente statu, plenius jus habet,
quām considerari possit in quoconque alio, qui
non possidet, præteridque proprietatem. Et quando agitur de hac quasi possessione conferen-
di, & inde causato ultimo statu, non attenditur
quis anterior statutus contrarius, quòd sit, ut manu-
teneri debeat, qui postremo loco possidet, etiam
constaret non tantum de anteriore possessione, si-
ve quòd alias ante fuit in possessione conferendi,
sed & de proprietate pertinente ad alium, satis sit,
non detegi dolum seu malam fidem, ita ut in hoc
casu sola opinio pertinentia præbeat titulum; unde
etiam in reservationibus & mandatis apostolici-
cis, in quibus reservantur, vel mandantur provi-
deri beneficia spectantia ad collationem, prætentio-
nem, electionem aliquorum, non habetur in
consideratione proprietas illorum iurium, sed sim-
plex & nudum exercitium, atque ita simplex &
nuda possessio. Lott. l. 2. q. 34. n. 26. & 27. citans
Cassad. Simonet. Gregor. &c. limitat tamen hoc
ipsum Lott. cit. q. 45. nu. 13. ubi : quòd existimet,

hanc